

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 12. ožujka 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan, ugodnu vam nedjelju želim!

Evandjelje nam ove nedjelje stavlja pred oči jedan od najljepših i najfascinantnijih Isusovih susreta, onaj sa Samarijankom (usp. *Iv* 4, 5-42). Isus i učenici zastaju kraj jednog zdenca u Samariji. Dolazi neka žena i Isus joj kaže: „Daj mi piti“ (r. 8). Želim se zadržati upravo na tom izrazu: *daj mi piti*.

Prizor nam prikazuje žednog i umornog Isusa koji pušta Samarijanku da ga u najtoplijem dijelu dana, u podne, nađe na zdencu i poput prosjaka traži okrepu. To je slika Božjeg poniženja: Bog silazi nama u Isusu Kristu radi otkupljenja, dolazi k nama. U Isusu je Bog postao jedan od nas, sišao je k nama; žedan poput nas, trpi istu vrućinu kao i mi. Promatrajući taj prizor, svatko od nas može reći: Gospodin, Učitelj, „traži od mene piti. Trpi dakle žeđ jednako kao i ja. Žeđa za mnom. Uistinu si mi blizu, Gospodine! Vezan si za moje siromaštvo – ne mogu to vjerovati! – uzeo si me s dna, s najniže točke moga bića, gdje nitko ne može do mene doprijeti“ (P. MAZZOLARI, *La Samaritana*, Bologna 2022., 55-56). I došao si k meni, dolje, i odveo me odatle, jer si žeđao i žeđaš za mnom. Isusova žeđ, naime, nije samo tjelesna, ona izražava najdublju žeđ našeg života: to je prije svega *žeđ za našom ljubavlju*. On je više od prosjaka, On žeđa za našom ljubavlju. To će zorno izići na vidjelo na vrhuncu muke, na križu; tamo će Isus, prije smrti, reći: „Žedan sam“ (*Iv* 19, 28). Ta žeđ za ljubavlju ga je dovela do toga da siđe među nas, da se ponizi, da bude jedan od

nas.

Ali Gospodin koji traži piti ujedno je i Onaj koji daje piti: u susretu sa Samarijankom govori joj o živoj vodi Duha Svetoga, a s križa izljuje iz svojega probodenog boka krv i vodu (usp. Iv 19, 343). Isus, žedan ljubavi, taži našu žeđ ljubavlju. I s nama čini jednako kao sa Samarijankom: dolazi nam ususret u našoj svagdašnjici, dijeli s nama našu žeđ, obećava nam živu vodu koja čini da u nama struji vječni život (usp. Iv 4 14).

Daj mi piti. To ima i drugi vid. Te riječi nisu samo Isusova molba Samarijanki, nego – katkad tihi – poziv koji je svakoga dana upućen nama i traži od nas da se *brinemo za one koji su žedni. Daj mi piti* govore nam – bilo u obitelji, bilo na radnome mjestu, bilo na drugim mjestima koje posjećujemo – oni koji su žedni blizine, pažnje, slušanja; govore nam to oni koji žeđaju za Božjom riječju i imaju potrebu za tim da u Crkvi pronađe oazu u kojoj će utažiti svoju žeđ. *Daj mi piti* je poziv našega društva, gdje žurba, potrošačka groznica i nadasve ravnodušnost, ova kultura ravnodušnosti rađaju suhoću i unutarnju prazninu. I – ne zaboravimo to – *daj mi piti* je vapaj mnoge braće i sestara koji oskudijevaju vodom potrebnom za život, dok se nastavlja onečišćivati i nagrđivati naš zajednički dom. I on, iscrpljen i isušen, „je žedan“.

Dok se suočavamo s tim izazovima, evanđelje danas nudi svakome od nas živu vodu koja nam može pomoći da postanemo izvor okrepe za druge. I tada, poput Samarijanke, koja je ostavila svoj krčag na zdencu i otišla pozvati ljude iz sela (usp. r. 28), ni mi nećemo više misliti samo na to kako utažiti svoju materijalnu, intelektualnu ili kulturnu žeđ, nego ćemo, s radošću što smo susreli Gospodina, moći utažiti i žeđ drugih: dati smisao životu drugih, ne kao gospodari, nego kao služitelji Božje riječi koja je utažila našu žeđ, koja nas neprestano napaja; moći ćemo razumjeti njihovu žeđ i podijeliti s njima ljubav koju je On darovao nama. Postavit ću jedno pitanje, sebi i vama: znamo li razumjeti žeđ drugih? Žeđ ljudi, žeđ mnogih u mojoj obitelji, u mojoj četvrti? Možemo se danas zapitati: žeđam li za Bogom, shvaćam li da mi je njegova ljubav potrebna kao voda za život? I usto, ja koji više nisam žedan, brinem li se za žeđ drugih, za duhovnu žeđ, za materijalnu žeđ?

Neka nas Gospa prati svojim zagovorom i podupire na našem putu!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz tolikih zemalja posebno vjernike koji su došli iz Madrida i Splita.

Pozdravljam župne skupine iz Padove, Caerano San Marca, Bagolina, Formie i Svetog Ireneja u Rimu.

Idući petak i subotu, 17. i 18. ožujka u cijeloj će se Crkvi ponovno održati inicijativa „24 sata za Gospodina“: vrijeme posvećeno molitvi i klanjanju i sakramentu pomirenja. U petak popodne poći ću u jednu rimsku župu radi pokorničkog slavlja. Prije godinu dana, u sklopu toga, obavili smo svečani čin Posvete Bezgrešnom Srcu Marijinu, moleći za dar mira. Neka naše predanje ne prestane, neka se naša nada ne poljulja! Gospodin uvijek sluša prošnje koje mu njegov narod upućuje po zagovoru Djevice Marije. Ostanimo ujedinjeni u vjeri i solidarnosti s našom braćom i sestrama koji pate zbog rata. Ne zaboravimo poglavito mučenički ukrajinski narod.

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!